

[Jens Thoft]

skyldelse af personskattelovens § 20. Betyder det, at vi nu først får personfradrag fra den 4. januar eller den 6. januar, eller hvad forestiller ministeren sig? Det synes jeg er uantageligt, det burde have stået i bemærkningerne, eller også burde der have været et ændringsforslag til personskattelovens § 20 sammen med dette her, så vi havde vidst, hvordan det skulle finansieres.

Jeg synes også, jeg vil gøre opmærksom på, at der er en vældig risiko for, at de sagkyndige, der bistår skatteyderne, bare skriver dobbelt så stor en regning, når nu det offentlige betaler det halve, således at den udgift, som skatteyderen hænger på, i princippet vil være den samme før og efter vedtagelsen af dette forslag. Så der er den ene forskel, at de sagkyndige, revisorerne og advokaterne – når det drejer sig om skattesager, vil jeg nu anbefale revisorer, de har i det mindste forstand på det – dem forgylder man. Jeg vil gerne sige til sidst – og det skal så være min udgangsbøn ved denne debat – at SF erkender, at den skatteyder, som i flere år har bakset med skattemyndighederne, og som ender med at få medhold, ofte sidder tilbage med så stor en regning, at der ikke er noget som helst at have medholdet i. Vi kan derfor om end tøvende acceptere princippet om, at det offentlige i disse tilfælde – og kun i disse tilfælde – bør hænge på regningen, herunder selvfølgelig også regningen for eventuel syn og skøn, udmålt efter de samme principper, som gælder i kriminelle retssager, hvor den beskikkede advokat får tilkendt et salær. Men jeg vil ikke være med til at fravige brugerbetalingsprincippet for sager i ligningsrådet; dér må skatteyderen selv betale gildet.

Så vil jeg i øvrigt give skatteministerens kollega socialministeren en række ideer til, hvordan man kunne indføre omkostningsdækning, hvis en socialklient anker en social afgørelse og har behov for sagkyndig bistand. Så indviklet som bistandsloven er, kan der bestemtd godt være brug for det, og jeg er lidt ked af, at man indfører princippet på ét område og ikke på andre. I tilfælde, hvor en skatteyder eller en socialklient bakser med myndighederne og får medhold, må det være rimeligt nok at forvente, at det offentlige hænger på regningen; men det bør i givet fald gælde i alle tilfælde.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte skatteministerens forslag. Vi er 100 pct. enige med skatteministeren i, at det er helt utålelige forhold, der gælder på dette område. Der har været tilfælde, hvor folk har haft kæmpestore udgifter over en flerårig periode for at få deres ret. Derfor kan vi støtte ministerens forslag.

Vi mener bare, ministeren burde være gået et skridt videre, når der nu er lettet på låget, for vi synes, at skattereglerne er så indviklede, at det er en helt urimelig opgave, man sætter folk på, når de skal regne deres skat ud, og når de skal lave deres selvangivelser. Derfor burde der indføres et eller andet fradrag for hjælp til udfyldelse af selvangivelsen. Der skulle selvfølgelig være et loft over det, men det burde være sådan, at folk kunne gå til en revisor med deres skatteopgørelse og få ham til at kigge på den og besvare eventuelle spørgsmål. Det er helt urimeligt med den skattelovgivning, vi har; den er ikke til at finde ud af for almindelige mennesker, og derfor burde almindelige mennesker have ret til nogle få hundrede kroners fradrag, såfremt de får deres tal gået igennem af en revisor.

Bente Juncker (CD):

Dette forslag er vel udsprunget af den sag, hvori vi alle sammen i Skatteudvalget flittigt har korresponderet med Ærø-revisoren. Jeg kan på CD's vegne sige, at vi er fuldt og helt enige i dette lovforslag. Vi er enige i, at det er værdifuldt, at man i skatteankenævnet eller Landsskatteretten får enten en revisor eller en advokat med, der kan forklare sagen.

Det, vi står lidt tvivlende over for, er, at der i lovforslaget står, at det skal være et tilskud. Hvad har ministeren tænkt sig det skal være for et tilskud, og hvor højt skal det være? Det kan vi måske få et svar på enten i dag eller under udvalgsbehandlingen. Men i princippet kan vi give tilslutning til lovforslaget.

Elisabeth Arnold (RV):

Det er rigtigt, som fru Bente Juncker sagde, at Skatteudvalgets medlemmer har haft en langvarig korrespondance med en person fra Ærø, som har vundet en sag, som vedkommende selv skulle betale for. Det er selvfølgelig oplagt urimeligt, at man skal betale for at få sin ret. Det tror jeg alle kan sætte sig ind i; det opfattes som urimeligt. Derfor vil jeg svare det